

הַרְזֻזְמוֹן הוּא יִקָּים לָנוּ אֶת סוּכַת דָּוִד הַזֹּפוּכֶלֶת

שבת חול המועד <p>הדלקת נרות: 6:05</p> <p>צאת השבת: 7:10</p> <p>חזו"א: 7:19 ר"ת: 7:47</p> <p>שמחת תורה <p>הדלקת נרות: 6:01</p> <p>צאת החג: 7:06</p> <p>חזו"א: 7:15 ר"ת: 7:44</p></p>	חג הסוכות <p>הדלקת נרות: 6:11</p> <p>צאת החג: 7:15</p> <p>חזו"א: 7:24 ר"ת: 7:53</p>	קול התורה	באלעד
גליון מס' 1044			
הפֿלוֹן לשבת קודש			
חג הסוכות ושמחת תורה תשפ"ב			

עניינא דיומא	הרה"ג רבי משה נחמיה זלץ <p>ר"מ ישיבת "עטרת שלמה"</p>
---------------------	--

בסייעתא דשמיא זכינז לכפרה, לסליחה ומחילה, והנה עומדים אנו להיכנס לסוכה, כרצון ה' אלוקינז, אבינו מלכנו. - **המשנה** במסכת סוכה אומרת שאם יורדים גשמים בחג הסוכות, דומה הדבר לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו. ובאר הגר"א ז"ל (קול אליהו ועו"ס) כן: "בואר עם מה שנודע כי ראש השנה ויום הכיפורים הם ימי דין, ואחריהם ימי הרחמים להמתיק הדינים על ידי המצוות המקיפות אותנו ואשר אנו מלאים ברכה בימים ההם. וזה ענין המשל לעבד שבא למזוג כוס לרבו, היינו לבטל חריפותו. ומבארים הספרים שראש השנה ויוה"כ הינם ימי המלכת הקב"ה עלינו, ומלכות הינה עבודת יראה ודין. אך לאחר המלכת המלך עלינו בדין וביראה, באים להם ימי שמחה על כך שיש לנו מלך, שמלכנו הוא מלך מלכי המלכים, אבינו רוענו. לאחר הכתרת ה"זיתנו לך כתר מלוכה" באים ומגיעים ימי ה"שמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם", ועצם השמחה שלאחר המלכת המלך גורמת למלך לרצות את בני ממלכתו ולמזוג רחמים, חן וחסד בתוך דיני וציויי מלכותו. זהו "מזיגת הכוס" הנפלאה של חג הסוכות!

חלפו עברו להם בס"ד ימי הקודש, ימי הדין הנוקבים, בהם התחזקנו בכל כוחותינו והמלכנו את המלך, מלכו של עולם, כעת. לאחר שיצאנו במשפט בדימוס, אנו יוצאים מדירת קבע לדירת עראי להכל את עניני העולם הזה, ואז זוכים לשמחה פנימית שהקב"ה משמח אותנו ע"י ריצוי שלו אלינו, כמש"כ בשערי תשובה לרבנו יונה (שער א' אות מב) שצריך להתפלל אל הקב"ה למחות כעב את פשעינו וכענן חטאותינו, ושיחפוץ בנו הקב"ה ויעתר לנו כאילו לא חטאנו, כמש"כ יעתר אל ה' וירצה. כי יתכן להיות הענין נסלח ונפדה מן היסורים ומכל גזירה רעה ואין להקב"ב חפץ בו וכו', ועי'ז אנו מתפללים, ה' אלוקים צבא-ות השיבנו והאר פניך ונושעה, ואמרו רבותנו אין לנו אלא הארת פניך, וכו. וכן,השיבה לי ששון שעך ורוח נדיבה תסמכני עיי"ש ובסוכות זוכים להארת פנים ממנו יתברך. וזהו מקור השמחה, מפני שאנו נרצים לפני ה' יתברך.

וכך אמרו חז"ל בילקוט שמעוני: "אמר רבי לוי כל מי שמקיים מצות סוכה בעולם הזה אומר הקב"ה הוא קיים מצות סוכה אני מסיר עליו מחמתו של יום הבא... לעתיד לבא עתידין אה"ע להכנס על ארץ ישראל ולעשות מלחמה עמהם, שנאמר ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ומה הקב"ה עושה יוצא ונלחם עם הגוים שנאמר ויצא ה' ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב כימום של פרעה, ומהו עושה מסכך על ראשם של ישראל שנאמר סכותה לראשי ביום נשק".

"**אמר** רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר רבי חנינא מוליך ומביא כדי לעצור רוחות רעות מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים אמר רבי יוסי בר רב אבין זאת אומרת שירי מצוה מעכבים את הפרורענות דהא תנופה שירי מצוה היא ועוצרת רוחות רעות וטללים רעים, אמר רבה וכן לולב" (מנחות סבא, סוכה לחא).

זכינו שאלעד כולה התרוממה בימים האחרונים טפחיום מעל הקרקע, אלפי תושביה רכשו לעצמם את מצוות החג בדמים מרובים, הגיעו ובאו אל בתי ההוראה של בד"ץ אלעד ושטחו את שאלותיהם בפני הרבנים מורי ההוראה שליט"א, היודעים להורות דבר ה' - זו הלכה. כאשר כאן המקום להודות למורי ההוראה שטרחו ועמלו שעות רבות וענו לשאלות הציבור בבתי ההוראה של בד"צ אלעד שחלק מהם היו פתוחים ברציפות כל היום בכדי להורות דבר ה' לדורשיו.

אנו נמצאים בתחילת שנת השמיטה, וענין השמיטה עדיין טעון לימוד וחיוזק גדול, ובפרט ענין המהדרין על פי הדרך שקבע מרנא החזו"א והמשיכו גדולי הדורות שלאחריו. צריך עדיין חיוזק וידיעה איך לקנות והיכן לקנות ולא להיכשל ח"ו בענין הגדול של שביעית, ובעז"ה בגליונות הבאים נבאר את הדרך אשר נלך בה לכבוד ה' ותורתו.

לא נותר לנו אלא לשמוח. לשמוח באמת ובפנימיות שאנו יהודים, בני המלך ואנו רצויים לפניו יתברך. אנו משתדלים בכל עוז לקיים את רצונו יתברך, משקיעים הרבה למען קיום התורה לחינוך ילדנו, מוציאים ממון רב לרכישת "ארבעת המינים", עמלים על בניית הסוכה ותליית נוי הסוכה. זוהי סיבה גדולה לשמוח!

"**עבדו** את ה' בשמחה" הוא יסוד גדול וחובה יהודית מתוקה ונפלאה. לפעמים מרוב טרדות החיים, קשה לנו לשמוח. אך הנה, מגיעים להם ימי אהבה המיוחדים שך "זמן שמחתנו" ויש לנו את כל הזמן והאפשרויות לשמוח באלוקינו ולהתענג על תורתו ומצוותיו. הבה ונשמח!

בבתי הכנסיות והמדרשויות יתגנו השבוע את חגיגות "זכר לשמחת בית השואבה", אנו נשתתף בהם, יחד עם ילדינו, ונשאב מלא חופניים של שמחה יהודית טהורה. כי בכח השמחה נוכל להמשיך כאן עם עיר של תורה וקדושה, עם "זמן חורף" מוצלח ופורה, גדוש בתורה וב"שטייגער". ונזכה שהקב"ה ימשיך לשמח אותנו, בכל עוז ותעצומות.

חג סוכות שמח!

ושמחתם לפני ד' א' שבעת ימים, ומביא שם לדין שמחת ביה"ש, אלא שאף אם הוי

דאור' א"ש הא דאין דוחה שבת, כיון דעכ"פ אינו צורך קרבן, וכמו שבי' הגרי"ז אלא שכ העמ"ב שבאמת אין כוונת הרמב"ם שבעצם שמחת ביה"ש יש מצוה דאור' דהא מנ"ל, אלא כוונתו לדין נטילת הלולב שניטל במקדש כל שבעה מקרא ד"ושמחתם לפני ד' א' שבעת ימים", ונוקט הרמב"ם דאף דביום ראשון הוי דין הלולב דאור' גם בגבולין, מ"מ חלוק מלולב דמקדש, דבגבולין אינו אלא דין נטילה גרידא, ובמקדש הוא מדין השמחה, ולהכי אף שבאמת חיוב השמחה הוא עם הד' מינים, מ"מ תקנו מה"ט לשמחת ביה"ש משום דין השמחה המיוחד שהיה במקדש כל שבעה עם ד' המינים.

ונראה לבאר השייכות בין מצות הלולב לדין השמחה, דאיתא בסוכה [דף מ"א] "כך היה מנהגן של אנשי ירושלים, אדם יוצא מביתו ולולבו בידו, הולך לביהכנ"ס לולבו בידו, קורא ק"ש ומתפלל לולבו בידו וכו', להודיעך כמה היו זריזין במצוות, והנהגה זו צ"ב דאחר שקיים מצות הנטילה מדאור', ואף העננועים שהוסיפו חז"ל, מה תוספת מצוה יש בכך שנוטלו כל היום, וראיתי לבאר [בס' שערי חג הסוכות] עפ"י המדרש [ויקרא רבה פרשה ל' סי' ב'] "משל לשנים שנכנסו אצל הדיין, ולית אנן ידעין מאן הוא נוצח, אלא מאן דנסיב באיין בידיה, [במתנו"כ שם מפרש - כידון - כלי מלחמה], הוא נוצח, כך ישראל ואומות העולם באין ומקטרגים לפני הקב"ה בל"ה, ולית אנן ידעין מאן נצח, אלא במה שישראל יוצאין מלפני הקב"ה ולולביהן ואתרוגיהן בידן, אנו יודעין דישראל אינון נצוחי"א, ולהכי יש מקום לנטילת הלולב כל היום כיון שמראים בזה את נצחוננו בימים הנוראים על אף קטרוגם של אומות העולם.

בזה יבואר הא דלולב ניטל במקדש כל שבעה משום שמחה כמו שבי' העמ"ב, והיינו שמחת הניצחון על אומות העולם בדין, ולהכי תקנו שמחת בית השואבה דאף שעיקר השמחה היא ע"י הד' מינים, מ"מ עיקר חג הסוכות שמחה יתירה יש בו כמו שכ' הרמב"ם, והיינו להמבואר מחמת הסמיכות לימים הנוראים ששמחים אנו על שיצאנו זכאים בדין.

לך **אכול בשמחה לחמך כי כבר רצה הא' את מעשיך,**
ראשון הוא לכם לחשבון עוונות, ונזכה לישב בסוכת עורו של ליתן אכ"ר.

איתא במתנ"י סוכה [דף ב'] "החליל וכו' זהו החליל של בית השואבה שאינו דוחה לא

את השבת ולא את יו"ט", ובגמ' שם אמר'י "אבל שיר של שואבה דברי הכל שמחה היא ואינה דוחה את השבת", וכ' שם רש"י "שמחה יתירה היא ואינה מן התורה אלא לחבב את המצוות ולא דחי שבת", ומד' רש"י משמע שאם היתה מן התורה היתה דוחה שבת, וכ' הגרי"ז [קונטרס ח' מרן רי"ז הלוי על סוכה] דהיינו משום דסבר רש"י שעיקר שמחת בית השואבה היתה משום ניסוך המים, וכמו שכ' רשי שם במשנה, "כל שמחה זו אינה אלא משום ניסוך המים כדמפרש ושאתכם מים בששון", ועל כן סבר דאם היתה מדאור' היתה בכלל צורך הקרבן, והיה דוחה שבת כדין מכשירי קרבן.

אמנם הוסיף הגרי"ז לבאר הא דנקט רש"י שאינה אלא לחבב המצוות, ובאר עפ"י מה דהובא שם בגמ' דעת ר"י בר"י דפליג ואמר שדוחה את השבת, ובי' שם רש"י כיון שבחליל אין איסור מלאכה אלא שבות בעלמא, וא"כ לד' רבנן שאין דוחה לא סגי בהא דאין שמחת ביה"ש מהתורה, כיון דאף אם הוי מדרבנן, וא"כ הוי צורך הקרבן עכ"פ מדרבנן, אשר מחמת כן היה לו לדחות איסור שבות דחליל, ולהכי ביאר רש"י שאין נעשית אלא משום חיבוב המצוה וא"כ אינה צורך הקרבן, ומה שתלה רש"י בהא דאינה מן התורה היינו משום דאם היה מן התורה דין דושאתכם מים בששון, א"כ ע"כ דהיה זה דין בעצם ניסוך המים שיהיה נעשה בשיר, והיה נחשב לצורך קרבן, ורק כיון שאי"ז מן התורה, ע"כ דאי"ז מדין הקרבן דניסוך המים, ולהכי אין דוחה אף שאינו אלא משום שבות, נמצא שאף שלרש"י שהשמחה מדין ניסוך המים, מ"מ אי"ז נחשב לצורך הקרבן, וחיובו אינו אלא משום חיבוב מצות ניסוך המים.

וכ' הגרי"ז דכ"ז רק לש"י רש"י ששמחת בית השואבה נעשית משום ניסוך המים, אבל ד' הרמב"ם [הל' לולב פ"ח ה"ב] שדין השמחה הוא משום שמחת החג, ולא משום ניסוך המים, ולפי"ז הא דאין דוחה שבת הוא בפשיטות כיון דאינה כלל מדין קרבן, [ובדעת ר"י בר"י מבאר דסובר שמשום שמחת המצוה דוחה איסור שבות].

אמנם בס' עמק ברכה כ' דמד' הרמב"ם יש לדייק יותר, דמלבד הא דאין השמחה משום ניסוך המים משמע גם דהוי דאור', שכ' שבחג הסוכות היה במקדש מצות שמחה יתירה, שנא'

מורנו המרא דאתרא שליט"א

לולב שיש בו רק עלה אחד באמצע

טו) **לולב** שהעלה האמצעי הוא רק עלה אחד מתחילת ברייתו, או שזה נגמר בעלה אחד, הרי זה בכלל משי"כ סליק בחד הוצא, והוא כמו ציני הר הברזל ופסול, משום שהוא בעל מום. (רמ"א סי' תרמ"ה סעי' ג').

אם חלק מהעלה הכפול אינו כפול בכל רוחב העלה

טז) ואם חלק אחד מהעלה הכפול אינו כפול בכל רוחב העלה ולא באורך ודף אחד של העלה מגיע רק עד אמצע העלה השני, ואינו מכסה את כל רוחב העלה, הדבר אינו מבואר בפוסקים, אם זה חשיב סליק בחד הוצא, כיון שאין הדרך לגדול כן ואפשר שחשיב חסר, שכיון שהוא מכוסה ואינו נראה לא חישישין לזה, ונראה דאם זה מכסה את רוב העלה השני מכשירים אותו, כיון שרוב העלה קיים, דרובו ככולו, וגם אינו ניכר בחוץ שהעלה אינו שלם, [וגם אם אינו כפול בראש העלה, ורוב העלה הוא כפול הולכים אחר הרוב], אבל אם רוב רוחב העלה אינו כפול רק במיעוטו, ונמצא שיש ברוחב העלה רק עלה אחד שלם והעלה השני הוא רק מעט, ולפעמים הוא רק כעין דף מקופל קצת, אי"ז חשיב כשני עלים, ויש להחמיר שלא לקחתו ביום הראשון, ובשעת הדחק אפשר להקל גם ביום הראשון, כיון דאינו ניכר בחוץ שאין שני העלים שווים ברוחבם. וכן שמעתי מהגר"נ קרליץ זצ"ל, [וביום השני יש להקל שאי"ז פסול בהדר, כיון שאינו ניכר בחוץ שהעלה מונחים אחד על השני, ופסול הדר הוא רק היכא שרואים באוץ. ראיתי לולב שיש בו שלושה עלים מחוברים ביחד והעלה האמצעי שהוא עלה יחיד בולט מעל שני העלים האחרים, לכאן' זה בכלל סליק בחד הוצא שפסול, וכן הסכים הגר"י פוזן שליט"א.

לולב שעלה האמצעי נמוך מעט מהעלים שסביבו

יז) אם העלה האמצעי נמוך מעט מהעלים שסביב ונמיכותו ניכרת להדיא, לא מצאתי להדיא בפוסקים שדנים בזה, והעיקר הוא העלה האמצעי ולא העלה העליון. [לפעמים קורה שהעלה האמצעי אינו העליון ויש כמה לשונות בראשונים, ואם יש שני תיומות ואחד נמוך מהשני האם לנמוך אין דין תיומת? לכא' שניהם בכלל תיומת אם ניכר בשרוש שיצאיים יחד].

אמנם נראה שכיון שאין דרכו לגדול כך, יש בזה פגם, ועל כל פנים זה פגם בהדר כיון שהוא משונה, וכשם שלולב היוצא בעלה אחד בלבד נחשב ציני הר הברזל והוא משונה משאר הלולבים ופסול, כמו כן גם כשהעלה באמצעו נמוך יותר הרי הוא משונה ופגום, והוא שהוא ניכר להדיא שנמוך משאר העלים שבלולב, אבל אם אינו ניכר להדיא שהוא נמוך משאר העלים או שהוא שווה בראשו משאר העלים יש להכשירו.

אין מודדים את שיעור הלולב

יח) הלולב צריך להיות ישר ולא עקום, ואם הוא עקום קצת אפשר ליישרו בידיים או במכשך עד שנהיה ישר והוא כשר.

שיעור אורך הלולב הוא ארבעה טפחים, שהוא כ-39 ס"מ לחזו"א. לולב האדור יותר מהשיעור, כתב המח"ס ביסמין תרע"ב ס"ק ג' שהוא נאה יותר. ויש לדעת כי שיעורו מתחיל בשדרת הלולב מלמטה [במקום שיש עלים], עד למעלה במקום יציאת העלה האמצעי, אך גובה העלים עצמם אינם נכללים בשיעור הלולב, [ואין שיעור לגודל העלים]. ויש לבדוק שיעור הלולב גובה בלי העלים עצמם, וראיתי הרבה פעמים לולב שהיה נראה ארוך בגלל העלין הארוכים שלו, אך בשדרת הלולב לא היה בו שיעור לולב, ויש לבדוק את זה.

מהיכן מודדים שיעור לולב

יט) יש להיזהר שיהיה עלים ללולב משני הצדדים של השדרה באורך שיעור ארבעה טפחים, ולא די שהעץ של הלולב יהיה בשיעור ארבעה טפחים, ובמקום שאין בו עלים אינו נקרא לולב להרבה פוסקים ויש לולבים שהעלים שבו גדולים, ויש לולבים שלמטה חסר עלים, ואף שהלולב נראה גדול אין בו שיעור לולב של העלים. ואם צד אחד יש לו עלים וצד השני אין לו עלים, ואפילו היה שם עלים ונשרו, אינו נחשב בכלל שיעור לולב, ראה בבה"ל (סעי' ב' שם ד"ה ועדיין) שהביא דאם נשרו מקצת עלים בהדס אין שמו עליו שאינו נקרא עבות, וכן הדין בלולב שאין שמו עליו ונקרא אופתא וכו'. וכתב בבה"ל ומשמע מדברי הגר"א בפשיטות דכשנשאר השדרה מגולה דומה ממש להדס, וע"ש שדן האם צריך שיהיה כל שדרו של הלולב מכוסה בעליו, שבשרו"ע הגר"ז כתב דבעינן כיסוי לרוב השדרה, וכתב וצ"ע בכל זה ע"ש, וראה בחזו"א סי' קמ"ו סוף ס"ק כ"ז. ואם נחסר בשדרת הלולב הסתפק בזה הרבא"ד בהלכות לולב, אם זה דומה לחסרון של אתרוג, ומסיק שם שבלולב אין הכלל של חסר, וכי' ע"ש.

כללי בדיקת לולב

אין קובעים מהו העלה האמצעי של תיומת הלולב

כ) העלה האמצעי [הכולל שני עלים דבוקים] בדרך כלל הוא גודל גבוה מעל העלים שעל ידו, [ולפעמים העלה הזה גודל בשוה לשאר העלים, וראה לקמן מה הדין אם העלה האמצעי נמוך משאר העלים], והעלה האמצעי גודל ממש בתוך העלים שבשדרה העליונה של הלולב, וניכר במקום יציאת העלה מהשדרה, ולפעמים יוצא בעלה האמצעי רק עלה אחת והוא פסול, ולפעמים יוצאים שלוש עלים מדובקים ביחד ולפעמים יוצאים ביחד שני תיומות שהם ארבעה עלים ביחד.

שיטת הגאונים בשני עלים

כא) שיטת הגאונים שהביא התוס' (ב"ק צ"ו ד"ה נתחלקו), שאם יש בלולב שני תיומות, צריך ששני התיומות יהיו מחוברים ואם נתפצלו אח"כ שני העלים זה מזה [שיש בכל עלה שני עלים מחוברים], הרי"ז בכלל נחלקה התיומת ופסול לשיטתם, וכמעט א"א להבחין בזה אח"כ. עיין בב"י סימן תרמ"ט מה הם שני העלים, וע"ש בט"ז ס"ק ד', ולא הובאה דעה זו בשו"ע בפוסקים ובמ"ב, ובביאורי יעקב ס"ק ט' כתב שלמצוה מן המוכבר יש להחמיר כשיטת הגאונים, ע"ש כן ממנהיג"ל בשם הר"מ והמהרש"ל והב"ח שם, אמנם כתב שם דכל זמן שלא נפרד הדיבוק בין שני העלים עד השדרה וכ"ש אם לא נפרד על רוב אורך הלולב, א"צ להחמיר בזה אפילו לכתחילה, ע"ש. [ואין נוהגים לבדוק אם יש שני תיומות].

לולב שנקטם ראשו במשהו

כב) צריך שלא יהיה נקטם ראשו אפילו משהו, שו"ע סעיף ו', וראה מ"ב ס"ק כ"ו, וכעד שעשו ראשו של לולב כחוטמו של אתרוג, אבל בשאר עלים לא נפסל במשהו, וע"ש בבה"ל, ואם הקטימה אינה ניכרת רק ע"י זכוכית מגדלת, אי"ז נחשב נקטם, עיין במב"ט ורע"א, והבאנו לעיל מהרע"א בדרוש ויחידוש דעת הגריות הצ"פורן אינו חשוב חסר. ובספיקות שקשה לדעת אם זה נקטם, יש להקל להכשירו, וכן שמעתי מהגר"נ קרליץ זצ"ל. שעצם זה שאינו ברור אם זה נקטם, הרי"ז פחות ממשוה, ואין זה חסרון בהדר, דכל האיסור הוא משום שחסר בהדר, ואם אין הנקטם אינו ניכר אינו פוגם בהדר. ראה לעיל בס"ק י"א, אם נקטם חלק מהעלה ונשאר מחובר קצת, כתב בביאורי יעקב ס"ק י"ח, אם נשאר רוב רוחב העלה מחובר כשר, ואם נראה כשני ראשים, הוא כהמניק ופסול.

לולב שיש לו שתי תיומות

כג) לולב בעל שתי תיומות ושניהם סגורים כשר, אם תיומת אחת נקטמה אפשר דיש להקל, ובשדי חמד מערכת ד' מינים סימן ב' אות ד' הביא שכן נראה בבית יוסף, והעיר בשדי חמד שבית דוד חזר ופסל את הלולב, והביאו בכף החיים ס"ק מ"ב, והחזו"א ביסמין קמ"ה ס"ק ו' וס"ק ח' הכשיר לולב זה, שאין בזה לא פסול של נקטם ולא פסול של המניק, והגר"ש אלישיב זצ"ל סובר שפסול. ואם נחלק אחד מהתיומות (ולא נשבר), כתב המ"ב בס"ק ט"ו שפסול, (והיה שממ"ב מחלק בין נשבר לנקה אחד שמצדו להכשירו, לבין נחלק אחד שפסול, והחזו"א סובר שאם נחלק רק עלה אחד והשני נשאר שלם, עדיין יחשב הלולב בכלל הדר ויש מקום להקל, וכתב החזוה שדברי המ"ב צריך עיון. לפעמים יוצאים שני עלים בתיומת, אלא שעלה אחד הוא רגיל, והעלה השני צד או דק מאד ואינו טכפה את חבירו, ולכאז' אי"ז בכלל שני תיומות, וצ"ע להקל, ולחזו"א שסובר שאם אחד נפתח או נקטם הוא כשר, צ"ע באופן זה, אם הוא כשר.

עץ דק היוצא מראש הלולב, לולב שהעלה העליון מכווץ

כד) הרבה פעמים יוצא עץ דק בסוף העלה מעל ראש התיומת, ואין זה בכלל העלה, [לגבי כל ההלכות, נפרד, יבש, נקטם וכו'], ראה בעיקרי הד"ס אור"ח סימן ל"ט, וכן הורה החזו"א והפוסקים. ואפשר לשבור את העץ העליון הזה מעל העלה ולהורידו עד שמגיע לעלה עצמו, ובראש כל עלה יש חור קטן למעלה במקום שנגמר העלה, שמשם מתחיל העלה ומה שהוא מעל זה הוא בכלל העץ וכל שרואים שיש חלק מהעץ בחור שבעלה אין הלולב נחשב כנקטם. ויש להיזהר בזה הרבה שלא לשבור את העלה כשמומריד את העץ, וכן יש להבחין בין העץ שמעל העלה לגוף העלה, ואם רואים את החור שבתוך העלה העליון שהוא שלם סימן שאי"ז נקטם וכשר.

לפעמים בגלל שנקטם ראש העץ הזה נראה כאילו שראש העלה הוא נקטם, והמומחה המבין בזה רואה שהעלה שלם ואין בזה נקטם וכשר (עוד סימן יש בזה דכל עוד שהקוץ הדק מתפורר ע"י הציפורן, אין זה בגוף הלולב), וזה נוגע לכל ההלכות שבלולב, לעניין יבש, נקטם, ונסדקה התיומת, ונחלק ראש הלולב, והמניק שאם רק בעץ הוא כשר, ויש

מעניינא דיומא

להבחין אם הפסול הוא בעץ שלמעלה וכשר, או שזה רק בעלה, ואז יש לדון אם הוא כשר או פסול. ובספק אם נקטם העץ או שזה חלק מגוף הלולב יש להכשיר, ראה משי"כ לעיל, וכן הסכים הגר"נ קרליץ זצ"ל.

חסר בשדרת הלולב

כה) חסר בשדרת הלולב או שיש שם רקבון, הרבא"ד בהלכות לולב מסתפק בזה אם זה פוסל, עכ"פ נראה שאינו בכלל הדר במקרה של ריקבון או חסר ניכר, [אבל אם יש שחרות של ריקבון בעלים, אם אינם ניכרים מבחוץ, אפשר להקל], ובתשובות ופסקים לראב"ד הביא מהרמב"ן, דחסר בלולב עצמו כשר, [ואיב"ח חיוב של לקיחה תמה].

חסר בעלה הלולב - לפעמים יוצא איזה חלק וכיו"ב אי"ז בכלל חסר.

דין לולב שהקארע המקיף אותו מחזיקו

כו) ישנם הרבה לולבים שמוקפים בקארע, וכן העלים מחוברים בקארע, [שזה קליפה אדומה או חומה שמקיף את הלולב, והרבה פעמים זה נמצא גם בין העלים], אם העלה האמצעי מתחבר ע"י קארע בלבד, ובלי זה היה נפרד, דעת הבית יוסף נראה שזה כשר לכתחילה, שזה החיבור הטבעי של הלולב ונחשב על ידי זה מחובר, [אפילו כל העלים כן לדעת הב"י]. וראה במאמר מרדכי סימן תרמ"ה ס"ק ד' שכתב, דמאחר שמרן הבית יוסף פסק כדברי הרי"ף והרמב"ם ושאר פוסקים, בענין הקארע, אין חשש איסור בדבר, ואין להקפיד אפילו על צד חומרא, עיי"ש שכתב שהלולב נחשב עי"ז מחובר כאחד. ויש מהדרינן שהיו לוקחים לולב המוקף בקארע לכתחילה, וכן הביאו מהגר"ח זוננפלד זצ"ל שהיה נוהג כך, אף אם היה מוצא לולב סגור בלי קארע, וכן נהג הגר"ש סלט זצ"ל, [והספרדים מדקדקים לכתחילה שיהיו עלי הלולב מחוברים היטב ולא יתפרדו, והם אינם מכסכים את העלים בנענועים, ועושים רק הולכה והבאה של הלולב], וכן נהגו הרבה גדולי ישראל מדורות קודמים.

כז) ויש שהחמירו בזה כמכה טעמים, א. כדי שיוכל לנענע את הלולב עם העליון שלא סגוריו, כדעת הרמ"א ביסמין... שצריך לכסכם עם העלים, ב. יש שאמרו שצריך להוריד את הקארע שמא עלי הלולב נסדקו כהמניק, ואם אפשר שבמשך הימים יפול הקארע ויראו שהעליון נפרדים כהמניק, כפי ששיכח הרבה פעמים, בסוג מסויים של לולבים, ובפרט שע"י הנענועים שעושים פוסלים את הלולב. [והבית יוסף אינו חושש לזה דסובר דאין המניק פוסל רק ברוב העליון, אבל לרמ"א שסובר שהמניק וכיו"ב פוסל בעלה אחד, יש להחמיר בזה], ואף אם הלולב יישאר כל הזמן סגור, אבל אפשר שיפול הקארע מהלולב יפתח בחג, כפי ששיכח ויתברר שהלולב פסול. ויש סוג לולבים עבים שכונפולש הקארע רואים שהעלים פתוחים לגמרי [אמנם לרוב אין נפרד כל העלה רק חלקו, ולא כל העלים], וכן לפעמים כשנופל הקארע רואים הרבה פסולים בלולב, לפעמים יש עלה אחד קטן ואחד גדול באופן ניכר שהם כציני הר הברזל, או שהעלים כפופים לגמרי, ועוד הרבה סוגי פסולים שיש בלולב, ובהז לכאורה יש לחוש גם לבית יוסף. וצ"ב מדוע לא חששו בזה שזה שיכח מאד בסוג מסוים של לולבים, ובפרט לנוהגים כרמ"א, וראוי להחמיר בזה, [מותר להדביק את הקארע שלא תיפול הקליפה האדומה ואי"ז דומה למשי"כ לעיל בדני אתרוג ס"ק א' שנתלקו אם מותר לחבר את הפיגסם לאתרוג, דכאן אז נוגע רק לקליפה]. אמנם כל זמן שהלולב סגור עם הקארע יש מקום להקל ואין חוששים, ועדיין צ"ב. וראה משי"כ בזה בשדי חמד חלק ו' מערכת ד' מינים סימן ב' ס"ק א' עיי"ש, והאריכו בזה האחרונים, ואכמ"ל. אם רואים דרך סדקי הקארע שהלולב נחלק וכיו"ב, יש להחמיר בזה, לרמ"א לשיטתו ולב"י לשיטתו.

קארע שנונס בין העלים ומפריד ביניהם

כח) לפעמים יש בין העלים קארע או סוג חומר כעין מילוי לבן או אדום וכיו"ב, שהוא המחבר את שני העליונים, ודנו הפוסקים אם מילוי זה נחשב כמפריד בין העלים, ויש בזה שני טונים של הקארע, א. יש סוג לולב שהקארע מחבר את שני העלים העליונים, ואם יפול הקארע יפרדו העלים העליונים אחד מהשני, ומעיקר הדין יש להכשיר את הלולב כל זמן שלא נפרדו, ויש מחמירים בזה אף קודם שהעלים העליונים נפרדו, ב. ויש סוג לולב שהקארע נמצא בין העלים ומחזיקם את העלים ביחד, אבל יש בעלים גם חיבור עצמי שמחזיק אותם מחוברים, ואם יפול הקארע לא יפתחו ויפרדו העלים זה מזה, ובהז לכו"ע אין נחשב שהעלים פרודים כל זמן שהם מחוברים [ואפשר להרטיב קצת את הקארע במים, ויגרד קצת את הקארע בזהירות, ויראה אם הקארע, מחבר את העלים או שהם מחוברים לבד], שעיקר החיבור אינו מצד הקארע. וכן יש החוששים שהקארע בעצמו נחשב גורם המפריד את העלים, אמנם כל זמן שמחזיק את עצמו רוב הפוסקים מקילים מעיקר הדין.

זכר לשמחת בית השואבה

"מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו" (סוכה נא.א)

"כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו ומקדש על מכוונותיו והכ"ג עומד ומשירת. אשרי עיני ראותה שמחת בית השואבה עם שואבת רוח הקודש" (מתוך תפילת מוסף יו"כ).

שמחת בית השואבה בזמן הזה
המנהג לעשות זכר לשמחת בית השואבה בזמן הזה בימי חולו של מועד (מקור הראשון מובא בתקנותיו של הג"ר חיים אבולעפיא כשכיהן ברבנות בק"ק איזמיר מובא בספרו חנן אליהם).

מקומה - מקומה בבית המדרש [בשונה מחג הפורים שיש העושים שמחת פורים בחדר האוכל], והטעם: משום דהוי זכר למקדש לכן עושים אותה בית המדרש שהוא בית מקדש מועט (הגר"ש"א קובץ בית הארון קובץ ענ עמוד קלג).

מנהגי שמחת בית השואבה

אמירת ט"ו פרקי שיר המעלות (קכ - קלד) הטעם שנהגו לומר ט"ו פרקי תהילים: כנגד חמשה עשרה מעלות שהיו בבית המקדש שהיו יורדים מעזרת ישראל לעזרת נשים ושעליהם עמדו הלויים בשיר בשמחת בית השואבה וחמשה עשר ממזמרים אלו מכוונים כנגדם (רבי יצחק אליהו לנדיז כתב שרבו הגר"א הנהיג לומר את ט"ו שירי המעלות). **אמירתם במנין** - בספר אורחות רבינו (ח"ב) עמוד רל) כתוב שמרן בעל הקהילות יעקב המתין מלאומרם רק ששהיה מנין.

לימוד משניות סוכה - יש הנוהגים: ללמוד ד' משניות מפרק החליל שבמסכת סוכה (פרק ה) ומסיימים בפסוק "ושאבתם מים בששון" (סדר שמחת בית השואבה שנהג הגר"א ספר תהילים עם ביאור כפלים לתושי בסוף הספר דף קט ב).

להולדת הבן

הרב **קלמן בלוי ומש'**

הרב **ראובן ישראלזון ומש'**

הרב **משה אהרן פרידמן ומש'**

להולדת הבת-הנכדה

הרב **מרדכי בוויאר ומש'**

חמיו הרב **דוד ולברברג ומש'**

בהכנסו לנועם עול תו"מ

הרב **יוסף זוננפלד ומש'**

ובנם הבח' **אהרן שיחי'**

הרב **יאיר פרוש ומש'**

ובנם הבח' **אלחנן שיחי'**

הרב **יצחק שוורץ ומש'**

ובנם הבח' **אברהם צבי שיחי'**

באיורוסי הבת

הרב **שמעון אדידה ומש'**

הרב **אהרן הרמן ומש'**

הרב **יצחק מאיר זלצבורג ומש'**

הרב **אביגד יונה ומש'**

הרב **מיכאל שינפלד ומש'**

הודעה משמחת

הננו שמחים להודיע לקהל הקדוש שוחרי הכשרות בעירנו **כי ניתן יהיה להשיג תוצרת חקלאית הכשרה בתכלית ההידור שתחת השגחתנו בסניפי רשת בר-כל ברחבי העיר**

< בר-כל - רחוב אבטליון 23
< בר-כל - רחוב פנחס בן יאיר 35
< בר-כל - שמעון הצדיק 41

חגים ומועדים לשמחה

הקהילה התורנית אלעד

כוס תנחומים ונשר לידידנו הנכבד **הרב יצחק בלום שליט"א**

בשבר הגדול עם פטירת אביו רבי **ישראל ז"ל** המקום יתנם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד

לכולל
לאברכים
צעירים
מתקבלים
אברכים
לזמן הבא
לפרטים
0534146114

מתקבלים אברכים

לכולל ללימוד סוגיות
אליבא דהלכתא
לפרטים 0527676584

הקהילה התורנית אלעד

מזלא טבא וגדיא נאה

נשגר בלב מלא ששון ושמחה לידידנו היקר
מנהל לשכת הבד"ץ וספרא דדיינא
הרב אליעזר גצל ומשפ' שליט"א

לרגל השמחה במעונם בהולדת הבת תח"י

יתן השל"ת שיזכו אביה ואמה לגדלה לתורה לחופה ומע"ט מתוך אושר ורוב נחת מכל יו"ח כל הימים

ישיבת "כנסת יחזקאל"

הננו שמחים להודיע לציבור כי כמדי שנה יערך בישיבתנו מעמד לזכר

שמחת בית השואבה

בהשתתפות

מורנו **ראש הישיבה שליט"א**

מורנו **המרא דאתרא שליט"א**

המעמד יתקיים אי"ה בהיכל הישיבה הק' ביום רביעי א' דחזה"מ בשעה 9:00 בערב

עזרת נשים פתוחה

בית הכנסת המרכזי "זכור לאברהם"

הננו להודיע כי בביל הושענא רבא יתקיים אי"ה

קריאת משנה תורה בשעה 8:30
אמירת ספר התהלים בציבור בשעה 10:15
*****

הננו להזמין את הציבור **להקפות שניות בליווי תזמורת** בהשתתפות מורנו **המוזא דאתרא שליט"א** שיתקיימו אי"ה בבית מדרשינו במויצאי שמחת תורה מיד לאחר מעריב

לכולל ערב "אליבא דהלכתא" - מתקבלים אברכים לזמן הבא (מתחילים משנ"ב חלק א) לפרטים 0527155697

בית הכנסת "סלבודקא"

הננו שמחים להודיע כי בחג הסוכות יתקיימו **שיעורי תורה כדלהלן:**

יום רביעי א' דחזה"מ בשעה 12:45

מורנו ראש הישיבה הגאון רבי **דוב לנדו** שליט"א

יום חמישי ב' דחזה"מ בשעה 12:45

הגאון רבי **מנחם כהן** שליט"א

יום שישי ג' דחזה"מ בשעה 12:45

הגאון רבי **משה ויאר** שליט"א

יום ראשון ה' דחזה"מ בשעה 12:45

הגאון רבי **ישראל בונים שרייבר** שליט"א

ליל הושענא רבא- בשעה 1:30 בבילה

הגאון רבי **יעקב דב יונגר** שליט"א

שמחת תורה בשעה 17:30 במסיבת סיום החג רב הקהילה הגאון רבי **צבי גולדשטיין** שליט"א

ביהמ"ד המרכזי "מאור שרגא"

הננו שמחים להודיע כי במסגרת ישיבת ביה"ז יתקיימו שיעורי תורה והלכה כדלהלן:

יום רביעי א' דחזה"מ בשעה 12:15

הגאון רבי **איתמר גרבוז** שליט"א

יום חמישי ב' דחזה"מ בשעה 12:15

הגאון רבי **יעקב דב יונגר** שליט"א

יום ראשון ה' דחזה"מ בשעה 12:15

הגאון רבי **יעקב קרפ** שליט"א

*****

לידיעת הלומדים

מיזוג אויר פועל בהיכל ביהמ"ד
במים א-ה בין השעות 24:00-9:00
וכן משעה 9:00 בבוקר בימי ו' עד מוצ"ש בשעה 24:00

בית הכנסת "אבי עזרי"

הננו שמחים להודיע כי במסגרת ישיבת ביה"ז יתקיימו שיעורי תורה והלכה כדלהלן:

יום רביעי א' דחזה"מ בשעה 12:30

נושאים בהלכה

המדור נועד לעורר את לב המעיינים בלבד ולא לפסוק הלכה למעשה

הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט מראשי ישיבת "משאת המלך"

בדין הולכי דרכים הפטורים מן הסוכה

הרוצה לצאת לטיול בחול המועד למקום שאין סוכה האם יש לו פטור של הולכי דרכים.

שנינו (סוכה כז.) הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום וחייבים בלילה, ופירש"י: דכתיב "בסוכות תשבּו" כעין ישיבת ביתו כשם שכל השנה אינו נמנע מלכת בדרך בסחורה כך כל ימות החג שאינו יום טוב לא הצריכו הכתוב למנוע, עכ"ל, וכך נפסק להלכה בטושו"ע (סי' תרמ סעיף ח).

ובביאור המימרא נחלקו הפוסקים (הובא בביאור הלכה שם ד"ה הולכי), דעת הלבוש ד"פטורין ביום" היינו שאם לא יזדמן לו סוכה בעת האוכל אינו צריך להמתין מלאכול עד שיגיע לסוכה, ו"וחייבין בלילה" היינו כשבא ללון במקום ישוב מחויב לחפש סביבותיו אולי יש שם סוכה לאכול ולישון, אכן אם הוא לן בישוב שאין יהודים ואינו מוצא סוכה אה"נ שפטור מלבנות סוכה, מאידך דעת המגן אברהם ד"פטורין ביום" היינו אף אם הגיע מלפון פטור מלטרוד לעשות סוכה בעת האוכל כיון שדעתו לילך לאלתר, ו"וחייבין בלילה" היינו שלעולם חייב לעשות סוכה במקום שהוא לן בלילה ואפי' הוא אצל נכרי כיון שדעתו ללון שם. נמצא שנחלקו בגדר הפטור והחויב האם הוא בחיפוש או בעשייה, וצ"ב שורש מחלוקתם.

ונראה דהנה יש לחקור ביסוד ההלכה ד"תשבו כעין תדורו" בהולכי דרכים, האם הוא גדר של מניעת חיוב והיינו שכאשר האדם נמצא במצבים מסוימים שאינו נמנע מהם בימות השנה התורה לא חייבה אותו כלל במצות סוכה, או שהוא גדר של פטור והיינו שחלות חיוב אכילה ושינה בסוכה חל בכל ימות החג אלא שאם יש לאדם צורך הכרחי יש פטור מיוחד והו"ל כחולה ומצטער הפטורים מן הסוכה, והנה הרמ"א שם כתב: ודוקא כשיוכלו למצוא סוכה אבל אם אינם מוצאים סוכה יוכלו לילך לדרכם אף שלא ישבו בה לא יום ולא לילה כשאר ימות השנה שאינו מניח דרכו משום ביתו, עכ"ל, ועי' במשנ"ב (ס"ק מב) שמפרש דברי הרמ"א ע"פ הלבוש, והוסיף דמה שכתב "יוכלו לילך לדרכם" כוונתו שאפי' אם האדם כשהוא בביתו קודם יציאתו יודע שבדרך שהולך לא ימצא סוכה אפי'ה מותר לצאת דכלל בדיניו: תשבו כעין תדורו, עיי"ש, משמע מדבריו שלשיטת המג"א אין היתר לצאת בכה"ג ולכן ההולכי דרכים שפטורין ביום מ"מ בלילה חייבין לעשות סוכה ואם יודע שלא יוכל לבנות סוכה אין לו היתר לצאת.

ונראה שיסוד מחלוקתם תלויה בצדדי החקירה הג'ל דלשיטת הלבוש בהלכה דתשבו כעין תדורו נאמר שהולכי דרכים אינם חייבים לעשות סוכה ולכן מותר לצאת לדרך אפי' שיודע שלא ימצא סוכה, אולם לשיטת המג"א תשבו כעין תדורו הוא רק בגדר פטור לאדם ההולך בדרך שלא יטרח ויתעכב בהליכתו אבל בלילה חייב לעשות סוכה שהרי אינו מופקע ממצות סוכה.

ומעתה הרוצה לצאת בחוה"מ לטיול ויודע שלא ימצא שם סוכה, לכאו' להמג"א אין היתר לבטל מצות סוכה ורק ההולך לצורך סחורה וכדו' פטור מלטרוד לבנות סוכה, מאידך לדעת הלבוש הרי נתחדש דכל היכא שבימות השנה אינו נמנע מלעזוב את ביתו ולנסוע ה"ה בחג הסוכות. א"כ אין הבדל בין יציאה לעסקים ליציאה לטיול, ומאחר שהמשנ"ב הסיק להלכה כהלבוש בפשטות אין לאסור, ובאמת כך הכרעת הגרי"ש אלישיב צ"ל (זמן שמחתנו פ"ב סק"ב) שיציאה לטיול מותרת מפני שדרך דירה בכך ואינו נחשב שמתבטל ממצות עשה כמבואר בתוס' (ערכין ב:) שנענש רק כשעושה תחבולות להיפטר מהמצוה משא"כ המטייל לא חשיב שמבזה מצות סוכה. אמנם בספר הסוכה (פסקים והערות אות ל) כתב בשם הגרש"ז אורבך צ"ל לאסור ע"פ דברי המג"א (סי' תרמ סק"ד) שאסור לאדם להקיץ דם או לשתות משקה המשלשל כשהדבר יגרם לו להפטר מן הסוכה מדין מצטער, וכ"ש שאסור לצאת לטיול כשעי"ז יתבטל מסוכה, עכ"ד, ולכאו' המג"א אדיל לשיטתו דתשבו כעין תדורו הוא רק פטור במצב של צורך, אבל אין היתר לגרומ מצב של פטור,

ובשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ג סי' צג) נשאל בנידון זה ופסק לאיסור מטעמא אחרינא דלא פטרה התורה מסוכה אלא את המצטער מהסוכה או היוצא לדרך מחמת צורך של סחורה וכדו', אבל אין פטור כאשר ישיבת הסוכה מונעת ממנו תענוג של טיול והריהו נחשב שמתבטל מקיום מצות עשה שנענש על כך בשעת חרון אף, ומבואר בדבריו הכנה מחודשת בהלכה דתשבו כעין תדורו, דבפשטות הפטור דמצטער והפטור דהולכי דרכים שונים בגדריהם דמצטער היינו צער מעצם הסוכה ואי"ז כעין תדורו, והולכי דרכים הו"ל צורך לצאת מהסוכה כעין שיוצא מדירתו בשאר ימות השנה, אולם לדברי האגרו"מ יסוד אחד להם והוא שכל היכא שהאדם מצטער מכך שצריך לישב בסוכה אי"ז כעין תדורו ולכן מותר לו לצאת לצורך שהרי החיוב ישיבה בסוכה תמנע ממנו לצאת, אבל כשמונעת ממנו תענוג של טיול וכדו' א"י סיכה לפטור.

ואחר הודיענו ה' את כל זאת נראה שיש לחלק בין טיול לתענוג שאין להתיר לצאת ולהתבטל ממצות סוכה, לבין טיול שהוא לצורך דהו"ל כהולכי דרכים הפטורים מן הסוכה, ושור' באגרו"מ (אה"ע ח"ד סי' לב) שנשאל אם מותר לנסוע מחו"ל לארץ ישראל לטיול כשיודע שיתבטל מסוכה, והשיב שאם יש בזה צורך שיודע שלא יוכל לעשות זאת אחר חג הסוכות הדבר מותר אפי' לארץ אחרת (שא"י"ז בגדר מצוה כמו א"י) וזאת משום שלהלכה האיסור לצאת לטיול בסוכות הוא רק כשהמטרה לתענוג ולא לצורך.

שלמה זלמן גרוסמן

רב ואב"ד אלעד

תשרי תשפ"ב

קריאת קודש לתושבי עירנו לרגל כניסת שנת השמיטה

עם כניסת שנת השביעית, הנני לקרא לציבור עם ה' המקפידים על קלה כבחמורה, לרכוש תוצרת חקלאית של בד"ץ 'מסורת השמיטה' אשר עומד על משמר הכשרות בשיתוף רבני קהילות חשובות בארץ הקודש וזכה לברכתם ועידודם של גדולי הדור והרבנים מכל העדות והחוגים ונוהגים לפי כל השיטות וההידורים ועל פי פסקי והוראות מרן החזו"א זיע"א במהלך כל שנת השמיטה כפי שאנו מכירים מקרוב.

דבר זה יקל מאוד על בעלי העסקים ועל הצרכנים וזאת מכיוון שיש להם אפשרויות רבות והיצע גדול של ספקים המאושרים על ידם, כך שתהיה האפשרות לספק לציבור תוצרת חקלאית מהודרת בתכלית ההידור במהלך כל שנת השמיטה.

הריני לחזק את ידי העוסקים במלאכת הקודש במיוחד בשנת השמיטה הבאה עלינו לטובה. יתן ה' שכולנו נוכל לעמוד במשימה הקדושה בשמירה על קדושת שביעית עם כל הכרוך בזה. ויתקיים בנו הפסוק "וציוויתי את ברכתי".

בברכה רבה וחתימה טובה

זמני הלכה למעשה אופק אלעד

בעריכת הרה"ג רא"י זילבר זצ"ל

נה"ח מישורי	נה"ח הנראה	סוזק"ש מג"א	סוזק"ש הגר"א	שקיעת החמה
יו"ט	6:28	6:35	8:45	9:29
יום ד'	6:29	6:36	8:45	9:29
יום ה'	6:29	6:37	8:45	9:29
יום ו'	6:30	6:37	8:45	9:29
שבת	6:31	6:38	8:45	9:30
יום א'	6:31	6:38	8:46	9:30
הו"ר	6:32	6:39	8:46	9:30
יום ג'	6:33	6:40	8:46	9:30
יום ד'	6:34	6:40	8:46	9:30
יום ה'	6:34	6:40	8:46	9:30
יום ו'	6:34	6:41	8:46	9:30
שבת	6:35	6:42	8:47	9:31

בית דין צדק - אלעד

בתי הוראה - בי"ד לענייני ממונות- כשרות - עירובין- קופת העיר מתן בסתר- רישום נישואין- יעוץ רפואי

בראשות מורנו המרא דאתרא הגאון רבי שלמה זלמן גרוסמן שליט"א המרכז: ר' טרפון אלעד 4000 טלפון: 90965711 פקס: 9369453

אזהרה גדולה

באנו בזאת לעורר ולהזהיר את ציבור תושבי

העיר כי ישנם הרבה מקומות בחנויות וברחובות

שמוכרים פירות וירקות ללא כשרות, והם מוכרים

ירקות עלים שונים כמו חסה וכרוז ואין להם

כשרות ראויה, ויש מהם בהיתר מכירה וחשש

איסור ספיחין (מלבד ענין החולעים)

ואין לסמוך על המוכרים האומרים שזה

כשר, ורבים נכשלו בזה

והוא מכשול גדול ובפרט בשמיטה

ע"כ יש להזהר שלא לקנות בלי לראות תעודת

הכשר ראוי במקום.

והסר ממנו כל תקלה וכל מחלה.

ועד הכשרות

ביהמ"ד המרכזי "מאור שרגא"

זמני התפילות לבין הזמנים ולחוג"מ

שחרית.....נץ, 6:50, 7:10, 7:30, 7:45

..... 8:00, 8:15, 8:30, 8:45, 9:00, 9:20, 9:40

שחרית חול המועד..... 6:12, 6:45, 7:15, 7:40,

..... 8:00, 8:20, 8:40, 9:05, 9:30

שחרית הו"ר..... 6:00, 7:00, 7:40, 8:20, 8:55

מנחה

1:05, 1:10, 1:20, 1:40, 2:00, 2:20, 2:40, 3:00, 3:20,

משעה 3:40 עד 10 דק' לפני השקיעה

המוניינים מתקיימים ברצף עם התאספות מנין

מנחה ימי שישי..... 1:05, 1:30, 1:50, 2:10, 2:30, 3:00, 3:30, 4:00, 4:30, 20 דקות לפני השק'

מעריב

החל מ-25 דק' אחרי השקיעה ועד שעה 1:30

המוניינים מתקיימים ברצף עם התאספות מנין

מעריב מוצש"ק..... בזמן המופיע בלוח

ו-45, 50, 55, 60 דק' אחרי השקיעה

ולאחר מכן מניינים נוספים עד שעתיים וחצי אחרי השקיעה